

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 4, § 4 i den nye affattelse, §§ 5-26, ændringsforslag nr. 2 og § 27, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til lov om ændring af lov om beskattning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven) og lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding. (Konsekvensændringer som følge af skattereformen m.v.).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 12/11 86. Første behandling 19/11 86. Betænkning 10/12 86.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Der er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af toldloven. (Aktiv og passiv forædling, forhøjelse af eksportationsafgift).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 19/11 86. Første behandling 27/11 86. Betænkning 10/12 86)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 132:

Forslag til lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter. (Ændret afgift af mindre farvejernsynsmotagere).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 9/12 86. Første behandling 10/12 86. Betænkning 12/12 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmål om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tastesen (S):

I denne sag er der ikke stillet ændringsforslag, men svarene på de af udvalget stillede spørgsmål er fremkommet ret sent, nemlig efter mødets begyndelse i dag kl. 13.00. Alligevel mener jeg, at vi kan afslutte sagen og sende den videre til tredje behandling, men med et par ord med på vejen.

Vi har i et af svarene fået bekræftet af ministeren, at det hurtigtarbejdende ekspertudvalg, som jeg ved dette lovforslags første behandling foreslog at man skulle nedsætte, udelukkende skal beskæftige sig med det område, som kun har fiskal interesse. Det er jeg enig i, især hvis udvalget skal arbejde hurtigt, for jeg tror, at det afgiftsområde, hårde hvidevarer m.v. hører til, kan forvride den samhandel eller den grænsehandel, vi har haft hele tiden. Det er på dette specielle område, vores første indsats, hvor vi måske kan opnå noget, der er rimeligt, skal vurderes, og så må vi vende tilbage til det, når dette ekspertarbejde har fundet sted.

Debatten om grænsehandelen har i offentligheden haft det bredere perspektiv, at den også har drejet sig om grænsehandelen i al almindelighed. Et af de svar, vi har fået fra ministeren for skatter og afgifter, er særdeles interessant, fordi det beskæftiger sig med, hvad det ville betyde for os, hvis vi fulgte det vesttyske afgiftssystem helt på vej eller halvt på vej.

Hvis man fulgte det vesttyske afgiftssystem helt på vej, så der blev fuldstændig lighed og det overhovedet ikke mere kunne betale sig at tage over grænsen for at købe varer, ville det betyde et provenutab for den danske statskasse på ca. 45 mia. kr. Og hvis man valgte at gå den halve vej, ville det betyde et provenutab for statskassen på ca. 23 mia. kr. Selv om man valgte at gå den halve vej, ville der stadig, fordi der fortsat ville være væsentlige varegrupper, der var meget billigere syd for grænsen end i Danmark, være en tilskyndelse til, at grænsehandelen fortsatte.

I bilagene får vi endvidere oplyst, at det kan være, at det går nogenlunde lige op, det med karrusellerne og gyngerne. Det kan så være vurderingen et andet sted end i det specielle ekspertudvalg, som bliver nedsat. Det er jo en interessant oplysning, at tyskerne lægger ca. 1 mia. kr. i grænsehandelen i Danmark. Hvad er nettoværdien af det danske overskud i forhold til grænsehandelen med Norge og Sverige osv.? Set i samfundsøkonomisk betydning er problemet måske ikke så stort, men i grænsehandelslandsdelen er problemet naturligvis større.

Foranlediget af det svar, vi har fået af ministeren for skatter og afgifter, må jeg spørge: har ministeren fuldstændig opbakning i regeringspartiernes folketingsgrupper? Især ordføreren for Det Konservative Folkeparti, og ikke mindst de sønderjyske folketingsmedlemmer med hr. Svend Åge Petersen i spidsen har ved førstebehandlingen udtalt, at dette blot er første skridt for at reducere grænsehandelen og arbejde frem mod en afgiftsharmonisering i EF inden 1992. Er dette oprør nu med det svar, vi har fået fra ministeren, for alvor slået ned? Også hr. Svend Heiselberg fra partiet Venstre har i denne sag fremført det synspunkt i den offentlige debat, at nu må vi se at få afgiftsniveauerne til at nærme sig hinanden ganske væsentligt.

Er det et synspunkt, som går videre end til de hårde hvidevarer på det fiskale område, ekspertgruppen skal beskæftige sig med? Eller er det et generelt synspunkt, som er dækkende for regeringspartiernes holdning? Det synes jeg det kan være interessant at få noget at vide om af statsministeren eller ministeren for skatter og afgifter, som synes at have en samtale om problemet i øjeblikket.

Lenger (SF):

Selv om vi for en time siden fik ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål, synes jeg stadig væk ikke, at ministeren virker overbevisende.

På spørgsmålet om, hvorfor han har valgt at nedsætte afgiften netop på små farvefjernsyn, svarer han, at de små farvefjernsyn er »... den enkelte vare, der med størst sandsynlighed kan give statskassen et uændret provenu ved en afgiftsnedsættelse.«

Lad nu ligge, at det er den sjette begrundelse. De fem første fik vi under førstebe-

[Lønger]

handlingen, og det tjener da i det mindste ministeren til ære, at han ikke gentager dem. Men denne sjette begrundelse er lige så lidt overbevisende som de fem første.

Ministeren burde have tilføjet ordene »for tiden«, altså at disse små farvefjernsyn er den enkelte vare, der med størst sandsynlighed kan give statskassen et uændret provenu for tiden. Ministeren burde også have tilføjet, at det uændrede provenu kan lade sig gøre på grund af den udvikling, som er sket. Skaden er så at sige sket. Der er ingen som helst tvivl om, at andre varegrupper vil følge efter. Det kan være hårde hvidevarer, det kan være fotoudstyr, det kan være andet radio- og tv-udstyr – hvad ved jeg? Hvorfor skulle vi egentlig ikke opleve en tilsvarende udvikling på disse områder i den kommende tid som den, vi har oplevet med de små farvefjernsyn? Ja, udviklingen er vel egentlig allerede i gang. Det har vi fået henvendelser om i forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette lovforslag.

Vi vil gerne være med til at løse problemerne, både af hensyn til butiksstrukturen i Sønderjylland og af hensyn til det danske afgiftsprovenu, men denne metode nytter ikke. Den flytter kun problemet, den berører ikke kernen i problemet, som er, at varegrænsen blev forhøjet til 2.300 kr. for nogle år siden, en forhøjelse, som ministeren også blev advaret imod.

Samtidig har ministeren tilsyneladende fraskrevet sig sine muligheder for at gribe ind, hvis vi oplever en tilsvarende udvikling for andre varegrupper i den kommende tid, for man kan vel ikke forestille sig, at ministeren skrider ind, mens ekspertudvalget arbejder, og det gør det i det næste års tid. Ganske vist er ministerens besvarelse af dette spørgsmål noget ulden. Man kan godt udlede, at ministeren godt vil gribe ind, og man kan også udlede, at han nok ikke vil gribe ind. Men ud fra sædvanlig praksis kan jeg godt se de svar for mig, hvor ministeren siger, at så længe udvalget arbejder, vil han ikke gribe ind. Det er en standardbegrundelse i mange forskellige forbindelser, når man spørger en minister om noget, som der sidder et udvalg og arbejder med, for slet ikke at tale om, at vi her har fået en forsmag på, hvad det vil betyde, når grænse- og toldkontrollen falder bort i løbet af en kort årrække. Den kontrol, som ministeren plejer at mene

at man sagtens kan tage væk, uden at det påvirker vores afgiftsniveau, vil falde bort, og forslaget her viser, at vi dårligt nok kan opretholde vores skatte- og afgiftspolitik, mens told- og grænsekontrollen foregår.

Alle disse ting under ét gør, at jeg skal oplyse, at vi ikke kan medvirke til lovforslagets vedtagelse, men for at vise vores gode vilje, og fordi vi mener, at der helt afgjort er et problem, der blot ikke skal løses på denne måde, vil vi ikke stemme imod, men undlade at stemme.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Tastesen, vil jeg godt bede om at citere mig korrekt. Jeg har udtalt, at jeg håber, at dette er det første led i en række afgiftsfritagelser osv., men der er forskel på det, hr. Tastesen sagde, og det, jeg har skrevet. Det gør jeg med baggrund i, at når man bor i Sønderjylland, så opdager man, at det her ikke bare er et problem, der kan gøres op i 1, 2 eller 3 mia. kr. Det er et spørgsmål om forretningers og et spørgsmål om familiers eksistens i grænsehandelen og grænseoplandet. Derfor er det ikke kun et spørgsmål om beløbets størrelse.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Svend Åge Petersen i, at der er mange familier, småhandlende og andre handlende i grænseområdet, for hvem det er blevet et problem. Desværre er situationen den, at vi skal opveje dette problem med, hvad den totale konsekvens ville være, hvis vi fulgte den vej, som hr. Svend Åge Petersen og andre anviser os i den offentlige debat. Så ville det ramle sammen for samfundsøkonomien på en måde, som hverken den nuværende regering eller den kommende, socialdemokratiske regering kan bære.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i talerrækken.

Aagaard (KF):

Jeg skal kun tilkendegive på foranledning af hr. Tastesens spørgsmål, hvad vi sagde ved

[Aagaard]

førstebehandlingen; at dette forslag kan vi støtte 100 pct. ud fra det sigte at gavne omsætningen i de danske butikker.

Som det blev tilkendegivet ved førstebehandlingen, er der her tale om en slagvare, mindre tv'er, som der i dag efter ministerens oplysninger i Vesttyskland købes 60.000 styk af mod ca. 25.000 i Danmark. Bare ved en omsætning i Danmark efter lovforslagets gennemførelse på 16.000 styk vil man få det samme provenu.

Derfor kan vi kun give tilslutning til at gøre det eksperiment, dette forslag er udtryk for. Vi følger det med stor interesse og venter og ser, hvordan det påvirker grænsehandelen med mindre tv'er.

Dohrmann (FP):

Først vil jeg godt sige til den konservative ordfører, at dette aldrig kan blive et eksperiment, al den stund man ikke ved, hvor mange små farvefjernsyn der bliver købt og fremover vil blive købt syd for grænsen. Det er der ingen kontrol med, det er der ingen opgørelser over, og derfor er det helt forkert at kalde det et eksperiment, hvad skatteministeren også gjorde ved førstebehandlingen.

Fremskridtspartiet blev positivt overrasket, da skatteministerens forslag pludselig lå på bordet, ikke fordi vi tror, at det som enkeltstående tilfælde vil ændre noget som helst. Der er i hundredvis af andre varegrupper, som det er mindst lige så lønsomt at rejse en smule for at få fingre i. Det bekymrer os temmelig meget, at ministeren i stedet for at bebude, at han vil fremsætte nye lovforslag, sagde ved førstebehandlingen, at han nu ville nedsætte et såkaldt hurtigtarbejdende ekspertudvalg. Hvad er et hurtigtarbejdende udvalg efter ministerens opfattelse? Vi har før set nogle ting, der har ligget i Skatteministeriet i flere år.

Jeg vil benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at alt det, som det såkaldte ekspertudvalg vil finde frem til, sandsynligvis kendes i forvejen. Vi ved, at milliarderne ruller over grænsen, og vi ved, at det tager et større og større opsving. For at sige det rent ud mener jeg, at det er ved at være totalt kaos, og efter de udtalelser, der er kommet, kan man forvente, at det bliver værre.

Jeg vil også godt henvise til, at så sent som i går kom der en ny rapport fra Institut

for Grænseregionsforskning, hvori dette gjorde opmærksom på, at det, der var de store slagvarer, og det, som trak danske kunder syd for grænsen, først og fremmest var benzin, men også øl og vin. Det er da muligt, at der vil blive solgt færre små fjernsyn i Vesttyskland, men lad være med at tro, at det for grænsehandelen vil få nogen som helst betydning. Der er i tusindvis af ting. Der er sukker, ja, der er alt muligt.

Skatteministeren kender problemerne. Vi havde langt, langt hellere set, at ministeren i stedet for sit såkaldte ekspertudvalg havde bebudet, at han nu ville arbejde for, at der blev foretaget offentlige besparelser, først og fremmest på den finanslov, der skal vedtages i denne uge – det kunne godt nås – samtidig med at han naturligvis fortalte os, at i 1987 ville man uge for uge nedsætte de danske afgifter, således at den tossede valutaudstrømning, der finder sted for øjeblikket, blev stoppet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Til den konservative ordførers tale om, jeg tror, der blev sagt, eller i hvert fald fik man forståelsen af, at der mentes dette vellykkede eksperiment, velovervejede eksperiment, vil jeg sige, at det desværre er udtryk for, at vi herinde er faldet for en pressekampagne om et bestemt område, nemlig de små fjernsyn, og ikke andet.

Jeg har tidligere sagt, hvad jeg mener om den konservative opfattelse af det her, og behøver sådan set kun at henvise til, hvad jeg sagde ved første behandling. Jeg skal understrege, at der nu bliver nedsat et udvalg – jeg så gerne, at det arbejdede endnu hurtigere, end ministeren har antydnet andetsteds, nemlig at det bliver færdigt i løbet af denne folketingssamling – og at resultatet på en eller anden måde tilgår Folketinget. I vores betænkningssudkast har vi skrevet »skatteudvalget«. Det er måske nok lovlig snævert. Egentlig burde det være hele Folketinget, og i hvert fald må markedsudvalget også have det.

Når det konservative indlæg heroppefra var så utilfredsstillende, er det, fordi man går ud fra, at bare man sætter afgiften ned, bliver folk grebet af købedille, og at der derfor vil blive så stort et salg, at man får lige så

[Bernhard Baunsgaard]

mange penge ind. Jeg synes nok, at det er en naiv tro på et eller andet.

Derimod vil jeg gøre opmærksom på og håbe, at udvalget tager det op, som er foreslået på dagbladet Børsens bagside i dag, om, hvordan man eventuelt kan behandle omlægninger. Det drejer sig om nedsættelse af benzinafgiften mod, at man samtidig sætter vægtafgiften op, sådan at der er sikker balance i det for fremtiden. Man må jo huske på, at afgifterne er med til at bære det danske velfærdssamfund, og det kan vi ikke eventyrelse hverken ved en naiv tro eller gode ønsker eller forhåbninger.

(Kort bemærkning).

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg har lige nu været ude i meddelelsescentralen og fået fat på svaret på et spørgsmål. Det skal ingen hemmelighed være, at det var Fremskridtspartiet, der stillede spørgsmålet om en total ophævelse af forskellen, og i svaret kan jeg se, at det vil øge købekraften med henholdsvis 12 pct. og 6 pct. Nu er en 6 pct. forøgelse af købekraften ikke så overvældende et beløb, at man behøver at være alt for forskrækket.

Hvad der ikke fremgår af svaret, er, hvad det f.eks. betyder for vores sociale udgifter, og hvad det f.eks. betyder, at pensionister og lavtlønnede kan få pengene til at slå lidt bedre til, end de kan i øjeblikket. Jeg vil godt have, at det tages med i overvejelserne, når udvalget engang skal til at kigge lidt nærmere på det her.

Det kunne da også være interessant at høre om det pres, der er på kronen, hvis vi tager den indenlandske købekraft i forhold til kronkursen og vi holder vore penge hjemme. Det gør jo knap så meget, at vi bruger vore penge til at købe for, når blot vi køber dansk.

Jeg vil også godt have en nærmere redegørelse for, hvor meget man regner med at der kan spares inden for socialektoren, eller mindre stigninger, må man vel hellere kalde det, i de kommende år. Det vil jeg bede om kommer med i overvejelserne.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at tanken om at sænke afgiften på benzin og lægge det på vægtafgiften umiddelbart lyder smuk. På den anden side tror jeg, det skal tages i betragtning, at der er virkelig mange ældre mennesker, der ikke bor i byerne, og som er afhængige af en bil. Hvis man f.eks. forhøjede vægtafgiften med 2.000 kr. pr. år, afskærer man de befolkningsgrupper, der har en mindre indkomst, fra at holde bil, og dermed vil man efter min opfattelse på en måde skade dem, hvilket måske ikke er tilsigtet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo skavanken ved det forslag, som er skitseret på Børsens bagside, og som er fremsat af Statoil. Det er rigtigt, at folk, der kører lidt og har store, gamle vogne, bliver ramt forholdsvis hårdt af dette forslag. Det var også derfor, jeg ikke umiddelbart sagde, at her har vi columbusægget, men jeg sagde: her må der ske en afvejning. Man afskaffer nogle afgifter og skaffer erstatning ved andet. Det var også derfor jeg bad om, at det indrages i udvalgets overvejelser, netop af de grunde, hr. Dohrmann her er inde på.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage til ordførerrækken.

Albrechtsen (VS):

Det var vist hr. Dohrmann, der sagde, at der var hundredvis af andre varegrupper, hvor man kunne anvende den samme argumentation som den, der ligger bag ved ministerens lovforslag. Nu har hr. Lenger påvist, at ministeren har, var det seks forskellige vistnok indbyrdes modstridende begrundelser for, at man vil have dette lovforslag gennemført. Men den egentlige begrundelse er, at man vil betræde vejen til afgiftsharmonisering. Jeg er bange for, at hr. Dohrmann har ret i, at der er ganske mange andre varettyper, hvor man kan anvende nøjagtig den samme argumentation.

Det er et meget farligt skråplan, man her er inde på, og det kan komme til at gå rivende hurtigt, især når man tager i betragtning, at Danmark har et system, hvor man med hensyn til toldrestriktioner kører på nogle kortvarige aftaler med EF, som man ikke

[Albrechtsen]

kan være sikker på at få lov til at opretholde. Man har det problem, at man skal til at nedtrappe kontrollen ved grænsen. Når man ser det i sammenhæng med dette forslag, er linjen og endepunktet klart. Så ender man med en situation, hvor statskassen mister de 23-45 mia. kr., hr. Tastesen nævnte.

I den forbindelse forstår jeg ikke helt hr. Bernhard Baunsgaards konklusion. Han gjorde ganske korrekt ved første behandling opmærksom på den risiko, der ligger i at bevæge sig ind på det her. Så vidt jeg erindrer, ville hr. Bernhard Baunsgaard have nogle undersøgelser, inden man satte sig ud på skråplanet.

Nu er hr. Bernhard Baunsgaard åbenbart nået til den opfattelse, at man først sætter sig ud på skråplanet, og så sætter man bevægelsen nedad i gang, og når man er nået godt op i fart, begynder man at foretage nogle undersøgelser. Det er en besynderlig måde at nå til en konklusion på ud fra de meget skarpe og korrekte synspunkter, som hr. Bernhard Baunsgaard fremlagde under førstebehandlingen, og som jeg skal tillade mig at stå fast på, selv om hr. Bernhard Baunsgaard har opgivet dem.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvad det egentlig er, det udvalg skal lave. Hr. Tastesen har været i stand til at oplyse os om, hvad virkningerne af afgiftsharmoniseringen bliver. Det kan ikke være for at få beregnet de tal én gang til, man nu skal have et udvalg. Hvad er det egentlig, udvalget skal lave? Skal det undersøge hr. Bernhard Baunsgaards ideer om benzinafgifter, og hvilke andre varer man kan fortsætte harmoniseringen for? Det kan da ikke være Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres mening, at man skal have et udvalg til at sidde og finde ud af, hvordan man skal fortsætte ned ad skråplanet.

Jeg vil godt spørge ministeren, om det er det, der er tanken med udvalget, for så er Socialdemokratiet og de Radikale da blevet lokket ind i noget, som de hurtigst muligt må se at få frigiort sig fra. Hvis det ikke er formålet med udvalget, kunne jeg godt tænke mig, at Socialdemokratiet og de Radikale kom herop og forklarede, hvilket kommissorium udvalget skal have. Jeg kan stille spørgsmålet helt præcist: skal udvalget også have til kommissorium at klarlægge, hvilke foranstaltninger der er nødvendige ved græn-

sen for at sikre, at dette her ikke kommer ud af kontrol? Skal udvalget også fremlægge de nødvendige forslag til skabelse af grænsekontrollen og nedsættelse af grænserne for, hvad man må have med toldfrit over grænsen, således at man kan få løst dette problem? Skal det også ligge i udvalgets kommissorium? Eller skal udvalget bare gå ud fra, at skrankerne ved grænsen bliver fjernet i løbet af 2, 3, 4, 5 år, og at man derefter står tilbage med det tekniske problem, hvordan man nu tilpasser sig denne nyordning i Europa?

Jeg spørger, hvad der er kommissoriet, for man har sat sig på glidebanen – det kan hr. Bernhard Baunsgaard ikke benægte – og det har man gjort, før man har tænkt sig om, og før man har undersøgt noget som helst. Og når man nu har gjort det og altså har sat sig i bevægelse, hvad er det så egentlig, man forestiller sig, at man skal til at undersøge? Hvad er det, man vil sikre ved det udvalg? Ministeren har åbenbart gjort sig nogle tanker, men ud af betækningsbidraget kan man intet se om, hvad udvalget egentlig skal beskæftige sig med.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo altid hurtigere at få en diskussion afsluttet, hvis diskussionsdeltagerne sætter sig ind i kendsgerningerne, før de udtaler sig; men så bliver man jo selvfølgelig bundet af kendsgerningerne. Alligevel vil jeg henstille til hr. Albrechtsen, at han gør det i dette tilfælde, så vi hurtigt kan blive færdig med den diskussion.

Jeg stillede som en betingelse for at gennemføre afgiftsnedsættelsen på fjernsyn, at vi fik et ekspertudvalg, der kunne undersøge, hvad vi skal gøre i den situation, vi er i. Udvalget skal aldeles ikke bestemme noget, men det skal komme med en række oplysninger til os f.eks. om, hvilke afgifter der i særlig grad presser på, og hvor grænsehandelen sker. Har det nogen gode ideer til, hvad der kan sættes i stedet, såsom andre former for afgifter, f.eks. vægtafgift i stedet for benzinafgift, så må det gerne komme med det. Kan udvalget komme med forslag til regering, som ikke har været særlig fantasirig i forhandlingerne med EF-udvalg – hverken den nuværende eller den forrige regering – så må det gerne komme med dem. Men det skal

[Bernhard Baunsgaard]

ikke træffe nogen beslutninger, for det skal vi her i Folketinget.

Jeg håber, det var klart, hvad jeg ønskede. Jeg sagde det under første behandling, jeg har gentaget det i udvalget, og jeg har talt med skatteministeren om det. Så vidt jeg forstår, så er skatteministeren helt enig i, at det er sådan noget, vi kan få af eksperterne. Det gør vi normalt her i Folketinget, når vi går ind på nye områder; vi beder eksperter om gode råd, og så træffer vi en politisk beslutning ud fra dem.

Men om det andet: lad være at lave om på vores stilling, den har været klar hele tiden. Vi accepterede i situationen nedsættelsen på fjernsynene, men stillede som betingelse, at der blev nedsat et udvalg.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg vil meget gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er overbevist om, at radiobranchen ikke finder det naivt, at skatteministeren med dette forslag giver branchen mulighed for at få en del af den omsætning på 60.000 mindre tv-apparater, der i dag købes i Vesttyskland, tilbage til de danske butikker. Med baggrund heri føler jeg mig overbevist om, at radiobranchen vil være i stand til at udnytte de fordele, afgiftsnedsættelsen indebærer, til at få en stor del af handelen tilbage i danske butikker, så at prøvetuet bestemt ikke bliver mindre, men tværtimod større.

Det er ud fra de betragtninger, at vi i Det Konservative Folkeparti mener, at dette er et spændende forslag.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Også jeg vil gerne bidrage til forståelse af den problematik, som er rejst af hr. Albrechtsen. Hidtil har det været således, at det væsentligste motiv til at tage over grænsen var køb af det, jeg vil kalde for nydelsesmidler: øl, vin, cigaretter, sukker og den slags ting.

Nu er der opstået en ny niche ved de nye initiativer – som kan være en følge af den grænsehandel, vi har – som trækker endnu flere danskere over grænsen med sigte på at gøre engangsindkøb af varer i prisklassen op til de 2.300 kr., og de tager selvfølgelig også

de andre varer med sig, når de nu alligevel er dernede. Det fører til en udvidelse af grænsehandelen i forhold til det nuværende niveau, som er uønskelig for os.

Så er det, vi må spørge ministeren og hans eksperter, om der findes områder uden for nydelsesmiddelområdet, hvor man ved en anden form for afgift eller ved en omlægning vil kunne opnå det samme fiskale resultat, hvis man ændrer på disse ting. Det er disse oplysninger, vi gerne vil have frem.

At så grænsehandelen rejser en lang række andre store spørgsmål, hvorvidt vi kan opretholde vores modstand og vores særstilling i forhold til EF og en række andre ting, som knytter sig til alkoholpolitiske ting osv., det er så en helt anden ting, som ligger længere ude i fremtiden. Det rent konkrete er den nye niche, der er opstået, og hvad man gør for, at der ikke sker en udvidelse af det grænsehandelsniveau, som vi har i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg skal undskyldte over for hr. Bernhard Baunsgaard, hvis jeg har fortolket, hvad han sagde under førstebehandlingen, for vidtgående. Det var muligvis mere et udtryk for, hvad jeg ønskede at have hørt, end hvad jeg rent faktisk har hørt. Hvis det er tilfældet, så skal jeg undskyldte det over for hr. Bernhard Baunsgaard.

Men det ændrer jo ikke ved, at hr. Bernhard Baunsgaard i dag er nået til en forkert konklusion. Det er muligt, at hr. Bernhard Baunsgaard allerede dengang stillede sig tilfreds med dette udvalg, men han kunne ikke – og det kunne hr. Tastesen heller ikke – rigtig forklare, hvad det egentligt er, som er meningen med det udvalg, medmindre jeg skal opfatte det, man siger, sådan, at udvalget skal finde ud af, hvordan man finder tekniske løsninger ved at lave om på det danske afgiftssystem. Sådan forstod jeg hr. Tastesen, og sådan forstod jeg også det, hr. Bernhard Baunsgaard var inde på med benzinafgift. Hvordan kan man tilpasse sig de udefra kommende betingelser ved at lave om på det danske afgiftssystem? Sådan har jeg forstået det kommissorium, som man ønsker at give dette udvalg. Der er ikke fremkommet andre oplysninger om, hvad det udvalg skal beskæftige sig med.

[Albrechtsen]

Hvis det virkelig er rigtigt, så er det jo intet mindre end katastrofalt. Efter den første folkeafstemning om EF-medlemskabet lovede man, at der aldrig ville komme udenrigspolitik ind i samarbejdet. Så kom EPS. Ved den anden folkeafstemning, om EF-pakken, slog man fast: afgiftsharmonisering går vi aldrig med til. Nu er man allerede ved at planlægge, hvordan man ved hjælp af omlægninger af det danske afgiftssystem kan tilpasse sig, hvad man åbenbart anser for at være uafvendeligt.

Hr. Tastesen talte om, hvorvidt vi kan opretholde vores handlefrihed på det her område. Hr. Tastesen mente ikke, at man skulle blande det ind i denne her sag, men det er jo lige nøjagtig det, det drejer sig om. Hvis man skal have et sådant udvalg, så kan det kun retfærdiggøres af et eneste formål, og det er at beskrive, hvordan vi kan opretholde et selvstændigt dansk afgiftssystem. Intet andet mandat skulle dette udvalg have. Det skal ikke være et tilpasningsudvalg.

Jeg fatter ikke, at Socialdemokratiet og de Radikale kan gå med til noget sådant.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Nej, det er muligt, at hr. Albrechtsen ikke fatter det, men det er jo nu en kendsgerning, at et flertal af befolkningen sagde ja til, at Danmark skulle være medlem af EF, og det er det, som vi har at rette os efter, al den stund også de danske ministre gang på gang har tiltrådt, at afgifterne skal harmoniseres. Det har man i EF-regi aftalt den ene gang efter den anden. At vi så har haft skiftende regeringer herhjemme, der har trukket i modsat retning, senest i forbindelse med jule- og påskepakken og kartoffelkuren, det er så noget helt andet.

Men hvorom alting er, jeg føler mig helt overbevist om, at de høje danske afgifter er der kun en eneste ting at gøre ved, og det er at sænke dem. Vi havde hellere set indkomstskatten sænket, ingen tvivl om det, men efter det opsving, grænsehandelen har taget, bliver Folketinget simpelt hen tvunget til det; det er et spørgsmål om tid, inden både hr. Bernhard Baunsgaard og hr. Albrechtsen hånd i hånd sammen med os andre vil stemme ja til at sænke afgifterne.

Hr. Bernhard Baunsgaard vil gerne have de mange undersøgelser og har, som jeg nu kan forstå, oven i købet forlangt det såkaldte ekspertudvalg nedsat. Jeg læste forleden i Jyllands-Posten noget, som jeg egentlig morede mig en smule over. Det blev udlagt, som om hr. Bernhard Baunsgaard gjorde sig til talsmand for, at der på begge sider af grænsen skulle være nogle butiksfrie zoner. Jeg vil godt spørge hr. Bernhard Baunsgaard, om det var ment som en spøg, eller om det virkelig skal tages alvorligt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Må jeg først sige til hr. Albrechtsen, at der er ingen fejltagelser fra min side. Jeg vil gerne tage imod den undskyldning, hr. Albrechtsen kommer med, men den må også gælde fuldt ud. Spalte 4046 i Folketingets forhandlinger i år har jeg sagt:

»... en forudsætning for, at de Radikale kan støtte dette forslag, er, at ministeren i aften giver bestemt løfte om, at han vil ned sætte et sagkyndigt, hurtigtarbejdende udvalg ...«

Det sagde jeg, og jeg har vist hr. Albrechtsen, at der ikke er grund til at betvivle det. Ingen andre har misforstået mig, og dagspressen havde en nøjagtig gengivelse af, at det var en forudsætning fra vor side.

Må jeg derefter vende mig til dette med afgiftsharmoniseringen. Som man ved, så har vi vetoret, og den bliver fastholdt. Men vi er jo nødt til at tage i agt, at vi er medlemmer af EF, og intet tyder på, at det danske befolkningsflertal ikke fortsat ønsker, at vi skal være medlem af EF. Jeg er overbevist om, at kom der en folkeafstemning om, om vi skulle opsigte vores medlemskab, så ville svaret blive et klart nej. Man skal også huske på, at da vi kom ind i 1972, var der et meget klart flertal for, at vi skulle ind.

Jeg betragter også den stilling, som SF nu har taget til forslaget, og de vanskeligheder, som sammenslutningen af vore partier i EF er i, som en understregning af, at det danske folks flertal ønsker, at vi fortsat skal være medlem.

Men det forhindrer jo ikke, at vi overvejer, hvordan vi kan tilpasse os afgifterne i det øvrige Fællesmarked. Dette er blevet endnu mere nødvendigt efter den usmagelige op-

[Bernhard Baunsgaard]

blomstring, der er sket ved danske butikkers åbning af filialer i Tyskland, noget, som jeg gerne så forhindret.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Hvorfor er hr. Albrechtsen så bange? Hvorfor er hr. Albrechtsen bange for, at vi prøver at finde ud af, hvad det er, der sker, når en masse danske forretninger må lukke eller må gå ned på halv omsætning, for slet ikke at tale om de familier, der kommer i klemme på den samme måde? Er det, fordi hr. Albrechtsen ikke har været i grænseegnen overhovedet eller ikke kan erindre det, er det så længe siden? Hvorfor vil hr. Albrechtsen ikke gerne have undersøgt, hvad det ville betyde for turismen i Danmark, om vore varer kunne sælges i et større antal, hvis de var noget billigere? Og hvorfor ønsker hr. Albrechtsen ikke at finde ud af, hvad der egentlig ville ske i Nordjylland og i Nordsjælland, når svenskere og nordmænd køber ind, hvis vore varer var noget billigere på grund af andre afgiftssystemer? Hvorfor ønsker man ikke at finde ud af det her, hr. Albrechtsen? Det kunne måske give et helt andet og langt mere nuanceret regnestykke end det, man klynger sig til.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Hr. Albrechtsen og jeg gjorde fælles front i forsøget på at forhindre, at EF-pakken blev vedtaget, men vi må jo nu engang respektere de forhold, som vi har til vore nabolande. Hvad enten vi er medlemmer af EF eller ej, så bestemmer vi selv dansk lovgivning og skal indrette dansk lovgivning efter de forhold og de vilkår, som vi bliver stillet over for. Det er simpelt hen opgaven for danske politikere.

Her er vi stillet over for en konkret situation med risiko for, at grænsehandelen udvikler sig ud over det niveau, vi har i øjeblikket. Det er den situation, som vi skal tage stilling til, og det ekspertudvalg, der er tale om her, skal vurdere, om man kan opnå det samme nettoresultat for det danske samfund ved at bære sig ad på en anden måde på nogle områder, og det venter vi en tilbagemelding på. Det drejer sig om danske detailforretninger,

og det drejer sig om danske arbejdspladser, og det skulle jeg da ellers tro at hr. Albrechtsen også var interesseret i vi gjorde noget for.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Tastesen, må jeg konstatere, er unægtelig lidt plat. Jeg er faktisk den eneste, der under denne drøftelse har fremlagt et konkret forslag til en øjeblikkelig løsning af problemet med grænsehandelen, nemlig at skærpe restriktionerne ved grænsen. Så hr. Tastesen skal ikke komme og sige, jeg ikke interesserer mig for at få løst bl.a. problemet om at bevare detailhandelen ved grænsen.

Nu siger man, at man skal tilpasse sig. Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at hvis der var folkeafstemning i dag, så ville befolkningen nok godkende denne afgiftstilpasning. Jeg kan bare sige, også til hr. Tastesen, at det, som vi var enige om at få præciseret – og det gjorde både Socialdemokratiet og VS meget ud af over for regeringen – var, at der ikke med den pakke var givet nogen som helst åbninger i henseende til harmonisering af skatte- og afgiftspolitikken, og det skal hr. Bernhard Baunsgaard ikke blande sammen med vetoretten. Det blev meget klart præciseret; skatteministeren nikker.

Det grundlag, som befolkningen tog stilling til ved folkeafstemningen om EF-pakken, er det grundlag, man nu er ved at underminere, når man taler om, at man skal undersøge, hvordan vi kan tilpasse det danske afgiftssystem ved at lave om på det interne danske afgiftsniveau på forskellige varegrupper. Det er i strid med de løfter, man gav ved den seneste folkeafstemning. Det kan ordførerne ikke bortforklare, medmindre de kan svare bekræftende på spørgsmålet, om udvalget skal bruges til også at undersøge, hvordan man får standset undermineringen af det danske afgiftssystem ved grænsen, bl.a. ved at man genopretter de nødvendige restriktioner. Det må ordførerne da kunne besvare.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Det er ikke et spørgsmål om at tilpasse sig, det er et spørgsmål om, at vi beskytter os

[Tastesen]

i denne situation i det danske samfunds interesse, i de handlendes interesse og i arbejdspladsernes interesse.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Naturligvis skal udvalget ikke bruges til at give os gode råd og gennemføre nye restriktioner, det spørgsmål er overstået. Udvalget skal bruges til at give os gode råd om, hvad vi skal gøre, men det er os, der bestemmer.

Måtte jeg så sige, at jeg stadig ikke ønsker at blive fejlciteret af hr. Albrechtsen. Jeg sagde ikke noget om en folkeafstemning om nedsættelse af afgifter. Jeg sagde, at hvis der i dag var en folkeafstemning, om vi skulle være medlem af EF, så ville der være flertal for det, og man kan ikke bilde mig andet ind. Når situationen var den, at et så stort flertal som Socialdemokratiet, de Radikale, SF og VS anbefalede, at man ikke vedtog pakken af forskellige grunde, og befolkningsflertallet alligevel vedtog pakken, så kan man ikke bilde mig ind, at der er nogen mulighed for at skabe et flertal for, at vi ikke skal være medlem af EF.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at hvis der blev folkeafstemning om EF-medlemskabet under den forudsætning, at man nu betræder dette skråplan ud fra den forudsætning, at man nu engang må tilpasse sig forholdene i nabolandene – der er flere ordførere, der har brugt disse formuleringer – så ville den give flertal. Jeg er sikker på, at hvis befolkningen får forelagt spørgsmålet til afgørelse i en situation, hvor den danske statskasse mister mellem 23 mia. kr. og 45 mia. kr., som skal hentes gennem sociale, det vil sige asociale, nedskæringer på statsbudgettet, momsforhøjelser og forhøjelser af personbeskatningen, så vil der ikke være flertal for noget som helst, så vil der være klart flertal imod. Jeg håber, det i hvert fald står fast, at hvis det er sådanne forslag, som man baner vejen for, så vil hr. Tastesen og hr. Bernhard Baunsgaard sammen med mig endnu en gang gøre et forsøg på at vinde en folkeafstemning imod, at noget sådant skulle ske. Jeg tager

som en given ting, at de herrer vil give mig det tilsagn lige på stedet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Vi har været vidt omkring i denne debat, som drejer sig om nedsættelse af afgifter på små tv'er. Det er jo ganske karakteristisk, at næsten alt, hvad der er sagt om grænsehandelen og vores afgiftssystem og de problemer, vi står over for, har været rigtigt. Men så skal man også tilføje, at næsten alle synspunkter har været indbyrdes modstridende, og det giver jo også et udmærket billede af det problem, vi står over for.

Hvis jeg må vende tilbage til selve andenbehandlingen, nemlig kommentaren til de spørgsmål, der er stillet i udvalget, så vil jeg gerne understrege, at fem faktorer er afgørende for, at dette lovforslag er fremsat, og det er faktisk kun disse fem faktorer, der har været afgørende.

For det første drejer det sig om en vare, der er en typisk slagvare. For det andet er der her tale om en afgift, der er meget, meget stor i forhold til produktets pris. Vi har en afgift, der i forhold til prisen næsten er 90 pct. For det tredje kender vi omfanget af varesalget af den pågældende vare i Danmark. For det fjerde kender vi med tilnærmelsesvis nøjagtighed omfanget af varesalget i grænsehandelen. Og den femte faktor er, at med dette lovforslag kan vi sikre proveneutralitet.

Jeg nævner disse fem punkter, fordi de hænger sammen. Hvis bare ét af de punkter ikke passede, f.eks. nogle andre tal for omsætningen i Danmark i forhold til omsætningen over grænsen, ja, så ville dette lovforslag ikke kunne fremsættes, for så ville det ikke give det, der er regeringens afgørende forudsætning, nemlig proveneutralitet.

Når jeg gentager dette fra førstebehandlingen, så giver jeg dermed også svar på, hvilke spørgsmål det ekspertudvalg, der nedsættes antagelig i denne uge, skal beskæftige sig med. Det skal nemlig simpelt hen undersøge, om der findes andre varegrupper, for hvilke man med rimelighed kan omlægge afgifterne på en sådan måde, at der sikres proveneutralitet i forhold til statens indtægter, og hvor salget er af en sådan art, at de afgifter, vi har for øjeblikket, ikke opfylder deres markeds-mæssige formål.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Vi må erkende, som det også er blevet sagt under debatten, at afgifter gennem årene er blevet lagt på forskellige varer uden den allerstørste omtanke med hensyn til, hvorledes disse afgifter forvrider markedet, er til hinder for teknisk udvikling, eller om der er andre ubehageligheder ved afgiftspålæggelsen. Det vil være rimeligt nu, efter at vi har gennemgået hele spørgsmålet om skatter og vi har fundet frem til en omlægning af vort skattesystem, som har manifesteret sig i skattereforment, at man også kigger på en del af vort afgiftssystem for at se, om der er muligheder for at omlægge det, ikke for omlægningens skyld, men for at hindre nogle af de negative virkninger, som der givet er ved ethvert system.

Det er klart, og det budskab vil jeg da gerne have man bringer videre: når et flertal i Folketinget har ønsket at nedsætte et sådant udvalg og har ønsket, at det skal være hurtigtarbejdende, så er det selvfølgelig ikke meningen, at skatte- og afgiftsministeren én gang om ugen kommer med forslag om, at nu skal den ene afgift og den anden afgift og den tredje afgift nedsættes, også fordi forudsætningen for at ændre afgifterne er, at de fem faktorer, jeg har nævnt her, har en sådan balance, at det kan gennemføres på samme måde, som vi har gjort det med tv-apparaterne.

I øvrigt vil jeg takke for, at der ikke blev fremsat nogen ændringsforslag, sådan at forslaget kan blive vedtaget, inden Tinget rejser på juleferie.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Ministeren behøver ikke at komme på tallerstolen igen, hvis den fortolkning, jeg nu giver, er rigtig. Ministeren omtalte ikke de oprørstendenser, der har været hos diverse politikere i Venstre og Det Konservative Folkeparti mod vores afgiftssystem generelt. De er manet i jorden med det svar, ministeren har givet skatte- og afgiftsudvalget, og er skubbet langt ud i fremtiden, sådan må jeg forstå det. Dermed er den del af debatten ligesom skubbet lidt til side, og så har vi de nære problemer, som debatten her har drejet sig om som det væsentlige.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg må konstatere, at det udvalg, som ministeren nu nedsætter, har lige nøjagtig det mandat, som jeg frygtede det skulle få, nemlig at fremkomme med forslag om, hvordan man kan indlede harmonisering af afgifterne gennem interne ændringer i det danske afgiftssystem. Anderledes kunne ministerens svar ikke forstås.

Hr. Bernhard Baunsgaard præciserede meget klart, at der ikke ville blive tale om at tage nogen foranstaltninger ved grænsen, som kunne hjælpe til at mindske problemet, tværtimod måtte hr. Bernhard Baunsgaards bemærkning forstås sådan, at man ville tilpasse sig, hvad EF ville fastsætte med hensyn til toldrestriktioner, kontrol osv. også i fremtiden.

Når det er udgangspunktet for udvalgets arbejde, så må vi EF-modstandere drage den konklusion, at nu er der sat en proces i gang, som er uhyre farlig. Og når tilhængerne af EF skal have et udvalg, så må vi andre jo også lave et udvalg. Derfor må VS på denne baggrund tage initiativ sammen med de andre EF-modstandere, Folkebevægelsen og SF m.fl., til et udvalg, der kan se på, hvordan vi kan skabe en kampagne imod disse tendenser til afgiftsharmonisering. Det går ganske enkelt ikke, det her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den skal blive meget kort. Jeg vil anbefale, at hr. Albrechtsen ikke blive ved med at fejlцитere mig.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg må sige til hr. Tastesen, at jeg overhovedet ikke kan være enig i det, hr. Tastesen sagde om, at der skulle manes et eller andet oprør i jorden. Jeg har altså ikke særlig svært ved at fatte, men jeg har ikke set noget oprør. Derimod ved jeg, at et par af mine folketingskolleger i Det Konservative Folkeparti interesserer sig levende for den sag og derfor drøfter den med hinanden indbyrdes og med mig for at se, om man kan finde en løsning, som er acceptabel, også ud fra andre grunde end de statsfiskale.

Må jeg sige til hr. Albrechtsen: det her er næsten morsomt. Vi har jo tidligere lavet afgiftsomlægninger, og jeg kan ikke forstå, at

[Ministeren for skatter og afgifter]

hr. Albrechtsen ikke dér rejste sin store fane, hvad farve den nu end har, og sagde, at nu bliver vi indlemmet i jeg ved ikke hvad. For nogle år siden, jeg tror, det er to år siden, kom hvidevarebranchen til os og sagde: den afgift, vi har som en procentafgift, er ikke rar for dansk produktion, den koster arbejdspladser, og den koster eksport; det ville være meget rimeligere at omlægge procentafgiften til en stykafgift. Vi kiggede på tallene og fandt ud af, at statens provenu ville blive det samme, og branchen ønskede det, og det kunne støtte dansk produktion, og så gjorde vi da det. Med andre ord: vi omlagde netop vore afgifter uden provenutab for statskassen. Har det noget som helst med en harmonisering i EF at gøre og med at miste selvstændighed? Jeg synes, det er lidt for komisk.

Dette udvalg skal foretage fuldstændig lignende undersøgelser med forhåbentlig lignende anbefalinger.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Det bliver en meget kort bemærkning. Jeg takker ministeren for det svar, jeg fik her. Der er altså ingen sammenkobling mellem den konservative folketingsgruppes studie-kredsarbejde og det ekspertarbejde, som ministeren sætter i gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer og gæld. (Ændring af visse overgangsbestemmelser).

Af Lykketoft (S) m.fl.

(Fremsat 9/12 86. Første behandling 10/12 86. Betænkning 12/12 86).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 og teksten, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Renter af beboerindskudslån).

Af boligministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 19/11 86. Første behandling 25/11 86. Betænkning 11/12 86. Ændringsforslag af 15/12 86 af boligministeren).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.